

The Holy See

മറിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിനുള്ള സമർപ്പണം

ദേവമാതാവു ഞങ്ങളുടെ അമ്മയുമായ മറിയമ്മ, മശേങ്ങളുടെ ഈ സമയത്ത് ഞങ്ങളെ അങ്ങയിൽ ആശ്ശയം മതമുൻകൂട്ടി. നീ അമ്മയാണ്, നീ ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹിതയുമാണ്. അറിയുകയും റയ്യുന്നും: ഞങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ള കാർയങ്ങളെ ഒന്നും നിന്നി നിന്നു മരണിർപ്പിലല. കാർയയത്തിന്റെ മാതാമവ, ഞങ്ങളെ നിർവധി തവണ നിന്നു കർയലുള്ള ആശ്ഭതയും, സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്ന നിന്നു സാന്നിദ്ധ്യവും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്, കാർണം നീ എമപ്പാഴും ഞങ്ങളുടെ സമാധാനത്തിന്റെ രാജകുമാർനായ മയശുവിമലകാണ് നയിക്കുന്നതു്.

എന്നാ ഞങ്ങളെ സമാധാനത്തിന്റെ വഴി നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിനല, മലാകമഹായുദ്ധങ്ങളിലെ വീണുമപായ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ ബലിരയന്ന ദുർന്തത്തിന്റെ പാഠം ഞങ്ങളെ മറന്നു. രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ കൂടായ്മ എന്ന് നിലയിൽ ഏറ്റുമാനൂർ ശപതിബദ്ധ്യതകളെ ഞങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ സമാധാന സവപനങ്ങളെയും യുവാക്കളുടെ ശപതീക്ഷകളെയും വഞ്ചിക്കുകയുമാണ്. അതയാശ്ഹരതാ ഞങ്ങളെ മരാഗബാധിതരായി, മദശീയതാപ്തയങ്ങളിലെ ഞങ്ങളെ തരുന്ന പൂർപ്പിയിട്ടു, നിസ്സംഗതയാ ഊഷ്മളത നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ സവാർഥതയാ മർപ്പിച്ചവർകാനും ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളെ തരുന്ന വിട്ടുറക്കാതെ. ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ അയക്കാർന്നെയും ഞങ്ങളുടെ റപാതു ഭവനത്തിന്റെയും സംരക്ഷകരാണെന്നു മറന്നു, ദേവരത്ത് അവഗണിക്കാനും, ഞങ്ങളുടെ കപതെകർകാപ്തം ജീവിക്കാനും, ആശ്കമണം മപാഷിപ്പിക്കാനും, ജീവനുകളെ അരിച്ചമത്താനും, ആയുധങ്ങളെ മശവർകാനും ഞങ്ങളെ താല്പര്യരപ്പിട്ടു. യുദ്ധത്താ ഞങ്ങളെ ഭൂമിയാകുന്ന ഉദയാനരത്ത് കീറിമുറിപ്പിച്ചു, ഞങ്ങളെ സമഹാദരീസമഹാദർന്മാരായിരിക്കണമെന്നു ആശ്ഹഹിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ ദേവത്തിന്റെ ഹൃദയരത്ത് പാപത്താ ഞങ്ങളെ മുറിമവപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളെ മറ്റൊരാൾക്കെ എലലാവമർവും എലാലർമനാവും ഞങ്ങളെ നിസ്സംഗരായി മാറിയിരിക്കുന്നില്ല. ലജ്ജമയാ ഞങ്ങളെ പറയുന്നതു: കർതാമവ, ഞങ്ങളെ മറ്റാർ ക്ഷമിക്കണമ!

പാപത്തിന്മറതായ ദുർത്തിലും, ഞങ്ങളുടെ മശേങ്ങളിലും ബലഹീനതകളിലും, തിന്മയുറയയും യുദ്ധത്തിന്റെയും അകൃതയത്തിന്റെ നിഗൂഢതയിലും ദേവം ഞങ്ങളെ ദകവിമുൻനിലല, മറിച്ച് ഞങ്ങളെ മറ്റാർ ക്ഷമിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ വീണ്ടും

പിരിവെച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാനായി സ്മനഹമത്താറെ ഞങ്ങളെ മനാക്കിറക്കാണിടീർന്നു എന്ന് പരിശുദ്ധ് അമ്മ, നീ ഞങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അവനാണ് നിന്നെ ഞങ്ങളെ നകിയതും നിന്നെ വിമലഹൃദയത്തി സഭയ്ക്കും മനുഷ്യരാശിക്ക് അഭയസ്ഥാനം നകിയതും. ദേവിക നന്മയാ നീ ഞങ്ങളെ മറ്റൊരാൾപോലെയല്ല, ഒരീശ്വരത്തിലേ ഏറ്റവും ഇരുണ്ടിയ വഴിത്തിരിവുകളെ മറ്റൊരാൾ നീ ഞങ്ങളെ ആശ്വതയയാറെ നയിക്കുന്നു.

നീ സന്ദേശിക്കാനും മനുഷ്യവർഗത്തിന് ക്ഷണിക്കാനും ഒരിക്കലും മറുപടിയെ നിന്നെ ശപിയാപ്പട്ട മക്കളായ ഞങ്ങളെ നിന്നെ അഭയം മരുണുന്നു,

നിന്നെ ഹൃദയത്തിന്നെ വാതിലി മുട്ടുന്നു. അന്ധകാരത്തിന്നെ ഈ സമയത്ത്, ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാനും ആശ്വസിപ്പിക്കാനും വരു. "നിന്നെ അമ്മയായ ഞാ ഇവിടെ ഇരിക്കേ?" എന്ന് ഞങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ പറയുക. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ കുറ്റകൃത്യങ്ങളും ഇന്നിന്നെ ബന്ധനങ്ങളും എങ്ങനെ അഴിയിക്കണമെന്ന് നിന്നെ അറിയാം. ഞങ്ങളെ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. ശപഥയെക്കിടപ് പരീക്ഷണങ്ങളുടെ നിമിഷത്തി, നീ ഞങ്ങളുടെ അഭയസ്ഥാനത്തെ നിർമ്മിക്കാൻ നീ ഞങ്ങളുടെ സഹായത്തിന് വരുമെന്ന് ഞങ്ങളെ ഉറപ്പാക്കുന്നു.

ഗലീലിയായി വെച്ച്, മയശുവിന്നെ ഇറേപലിന്നെ സമയം മവഗത്തിലാകുകയും അവനെ ആഭയ അഭയം മലാകത്തിലേക്ക് അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നീ ഇപ്പോൾമാണ് ചെയ്തത്. വിന്നെ സഭയുമായി മാറിയപ്പോൾ നീ അവനോട് പറഞ്ഞു: "അവർക്ക് വീണ്ടിലേ" (മയാഹ 2, 3). അമ്മ നീ ദേവമത്താട് വീണ്ടും ഇതാവതിക്കുക, കാരണം ഇന്ന് ഞങ്ങളുടെ ശപതിയുടെ വീണ്ടിൽ തിന്നിരിക്കുന്നു, സമന്താപം അശപതയക്ഷമായിരിക്കുന്നു, സാമഹാദര്യത്തി വെള്ളം മെക്കറപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ മനുഷ്യത്വം നഷ്ടപ്പെടു, സമാധാനം ഞങ്ങളെ പാഴാക്കി. എലലാത്തർ അശക്മത്തിനും നാശത്തിനും കഴിവുള്ളവരായി ഞങ്ങളെ മാറിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ നിന്നെ മാത്യുസഹജമായ ഇറേപെ അരിയന്തിർമായി ആവശ്യമാണ്.

അതിനാ, അമ്മ, ഞങ്ങളുടെ ഈ അപേക്ഷ സവീകരിക്കുക.

സമുദ്രതാർമമ, യുദ്ധത്തിന്നെ റകാറുണ്ടാക്കിനാ മുണ്ടിത്താഴാ ഞങ്ങളെ അനുവദിക്കരുത.

പുതിയ ഉമെപലിയുടെ പെട്ടകമായ നീ, അനുർജനത്തിനുള്ള പദ്ധതികൾ വഴികൾക്ക് ശപമദനമകുക.

"സവഗീയനിലമായ" നീ ദേവത്തിന്നെ ഐക്യം മലാകത്തിലേക്ക് തിരികെ റകാണുവരിക്ക.

വിമദവേഷം റകുത്തുക, ശപതികാർ ഇലലാതാകുക, ക്ഷമ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുക. യുദ്ധത്തി നിന്നെ ഞങ്ങളെ മറ്റൊരാൾപോലെയല്ല, ആണവ ഭീഷണിയി നിന്നെ മലാകരത്ത സംരക്ഷിക്കുക.

ജപമാല റാജ്ഞി, ശപാത്ഥിമകകണ്ടതിന്നെയും സ്മനഹിമകകണ്ടതിന്നെയും

ആവശയകതാമബാധം ഞങ്ങളി വീണ്ടും ഉണർത്തണമ.

മാനവകുടുംബത്തിന്റെ രാജ്ഞി, ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാമഹാദർശ്യത്തിന്റെ വഴി കാണിച്ചുപറയാമെങ്കിലും.

സമാധാനരാജ്ഞി, മലാകത്തിന് ശാന്തി ശുഭദാനം ചെയ്യണമ.

അമ്മ, നിന്റെ കണ്ണുനീർ ഞങ്ങളുടെ കഠിനമായ ഹൃദയങ്ങളെ ലയിപ്പിക്കുകയുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ റവറുപ്പ് ഉഷർമാക്കിയ ഈ താഴ്വരയെ, ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചുവെളിപ്പെടുത്തി നീ പൊഴിച്ചു കണ്ണുനീർതുളളിക വീണ്ടും പുഷ്പിതമാക്കുകയുണ്ട്. ആയുധങ്ങളുടെ ഗർജ്ജനം നിശബ്ദമാകുന്നില്ലെങ്കിലും നിന്റെ ശ്വാസനാദം ഞങ്ങളെ സമാധാനത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയുണ്ട്. മബാബുകളുടെ മൂലം കഷ്ടപ്പെടുന്നവരെയും

പലായനം ചെയ്യുന്നവരെയും നിന്റെ മാതൃകർമ്മങ്ങൾ തഴുകുകയുണ്ട്. വീടും നാടും വിട്ടുപോകാ നിബന്ധിതരായവർ നിന്റെ മാതൃസഹജമായ ആലിംഗനം സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ ഹൃദയം ഞങ്ങളെ അനുകൂലമായിലേക്ക് നയിക്കുകയും, ഞങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളുടെ വാതിലുകൾ തുറക്കാനും മുറിയുറപ്പാക്കാനും തിർസുകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായ മനുഷ്യരാശിയെ പരിപാലിക്കാനും ഞങ്ങളെ മർപരിപ്പിക്കുകയുണ്ട്.

പരിശുദ്ധ് ദേവമാതാവേ, നീ കുരിശിന് കീഴിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ അരികിലുള്ള ശിഷ്യനെ കണ്ട് മയശു നിമന്നാട് പറഞ്ഞു: "ഇതാ നിന്റെ മക" (മയാഹന്നാ 19, 26): അതുവഴി അവ ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരെയും നിന്നെ ഭർമ്മപ്പെടുത്തി. എന്തിന് ശിഷ്യനാട്, ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരെയും, അവ പറഞ്ഞു: "ഇതാ നിന്റെ അമ്മ" (വാക്യം 27). അമ്മ, ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്കും രീശ്തത്തിലേക്കും നിന്നെ സവീകരിക്കാ ഞങ്ങളെ ഇമപ്പാ ആശ്വഹിക്കുന്നു. തളന്നുമ്പോൾ, അസവസ്ഥയായ മനുഷ്യവംശം നിമന്നാട് ഈ സമയത്ത്, കുരിശിന് കീഴിലുണ്ട്. ഈ മനുഷ്യവംശത്തിന് ഞങ്ങളെത്തന്നെ നിനക്ക് ഭർമ്മപ്പെടുത്തുകയും, നിന്നിലൂടെ ശ്ക്രിസ്തുവിനു സവയം സമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഉമശ്കനിയ ജനതയും റഷയ ജനതയും സ്മനഹപുവം നിന്നെ വണങ്ങുകയും നിന്നെ അഭയം തരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർക്കും, യൂദ്യം, പട്ടിണി, അനീതി, ദുരിതം എന്തിനെയും മുറിയുറപ്പാക്കുവാൻ എല്ലാ ജനങ്ങളെക്കും മെൽപ്പി നിന്റെ ഹൃദയം തുളിക്കുന്നു.

അതിനാ, ദേവത്തിന്റെയും ഞങ്ങളുടെയും അമ്മ, ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളെയും, സഭയെയും, മുഴുവ മനുഷ്യരാശിയെയും, ശ്പമതയകിച്ഛ റഷയെയും ഉറശ്കയ്ക്കുന്നതിനും നിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിന് ഭർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ശ്പതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളെ വിശ്വാസമത്താവും സ്മനഹമത്താവും കൂടി ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളുടെ ഈ സമപ്പണരത്ത് സവീകരിക്കുക, യൂദ്യം അവസാനിപ്പിക്കുക, മലാകത്തിന് സമാധാനം നുക. നിന്റെ ഹൃദയത്തി നിന്നു പുറപ്പെട്ട സമതം സമാധാനത്തിന്റെ രാജകുമാരനായി രീശ്തത്തിന്റെ വാതിലുക തുറന്നു; നിന്റെ ഹൃദയം വഴിയായി വീണ്ടും സമാധാനം വർദ്ധിപ്പിച്ച് ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാ, മുഴുവ മനുഷ്യരാശിയുടെയും ഭാവിയും, ജനങ്ങളുടെ

ആവശ്യങ്ങളും ശ്വേതീകൃഷ്ണങ്ങളും, മലാകത്തിന്റെ ഉത്കണ്ഠകളും ശ്വേതയാശകളും ഞങ്ങളെ നിനക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു.

നിന്നിലൂടെ ദേവകാര്യം ഭൂമിയിൽ റെഡിയറപ്പറുക്കയും സമാധാനത്തിന്റെ മധുരസ്പന്ദനം ഞങ്ങളുടെ ദിനങ്ങളെ വീണ്ടും മുഴുവനാക്കുകയ്ക്കു റെയ്ററുട. സമർപ്പത്തിന്റെ സർവ്വതീയും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആവസിച്ഛവളുമായ നീ, ദേവകൃഷ്ണകൃഷ്ണങ്ങളെ മലക്കു തിരികെ റകാണുവരിക. "ശ്വേതയാശയുടെ സജീവമൾസാരസസായ" നീ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ വർച്ഛരയ ശമിച്ഛിക്കുക. മയശുവിൻ മനുഷയശ്ഛക്രതി ഇഴമരത നീ ഞങ്ങളെ കൂടായ്മയുടെ ശിച്ഛികളാക്കി മാറുക. ഞങ്ങളുടെ

വഴികളിലൂടെ നന്ന നീ, ഞങ്ങളെ സമാധാനത്തിന്റെ പാതകളിൽ നയിമക്കണമമ. ആമമ.